

DE TAS

Een klassieke dokterstas, of toch een hipper variant? Als huisarts heb je steeds meer te kiezen. Wat zegt de tas eigenlijk over de dokter? En wat zit er in die tas? Désirée Assink, huisarts in Hoorn, over haar *custom made* tas.

TEKST: BERBER BIJMA /
FOTO: RIANNE NOORDERGRAAF

‘Ik ben
een blije
dokter,
met een
mooie,
blij tas’

‘Mijn naam staat in de tas gegraveerd. Na wat twifelen heb ik gekozen voor mijn voornaam, om het nog persoonlijker te maken. Sommige patiënten kennen alleen mijn achternaam. Dat levert weleens grappige reacties op, bijvoorbeeld omdat ze een heel andere voornaam hadden verwacht.’

Eigen stethoscoop

‘Als ik een visitedienst doe voor de huisartsenpost, neem ik mijn eigen tas altijd ook mee. Ik gebruik gewoon liever m’n eigen stethoscoop dan die uit de koffer van de huisartsenpost. Ik heb altijd twee vleugelnaalden bij me, voor morfine of dormicum voor terminale patiënten. In de koffer van de post zitten ouderwetse vleugelnaalden, waarbij het naaldje onder de huid blijft zitten. Dat vind ik minder patiëntvriendelijk dan de nieuwe, waarbij alleen een canule onder de huid blijft.’

‘Het bijbehorende kleine tasje heb ik altijd in mijn dokterstas zitten. Er zitten kleine spullen in zoals spuitjes, gaasjes, handschoenen en dergelijke.’

**WIE? DÉSIREE ASSINK (41)
HUISARTS SINDS: 11,5
JAAR HOE EN WAAR?
PRAKTIJKHOUDER IN
EEN HOED IN HOORN**

Tien jaar huisarts – een mooie aanleiding voor een cadeau voor jezelf. Désirée Assink was haar loopbaan als huisarts begonnen met een standaard klassieke bruinleren tas. Maar die was groot en zwaar, terwijl ze zelf niet zo heel lang is. ‘Ik wilde graag een kleinere.’ En dan meteen ook maar een minder traditionele. Via social media vond ze een Nederlandse tassenontwerpster in Spanje, die dokterstassen maakt. ‘Ik kon kiezen uit verschillende maten, maar ook de kleurcombinatie zelf bepalen.’

Toen de tas werd bezorgd, was het wel even een puzzeltje: hoe past alles in een kleinere tas? ‘Ik heb wat dingen weggegaan, vooral boekjes die in mijn opleidingstijd wel handig waren. Inmiddels kun je die informatie wel op internet vinden. Scheelde meteen ook wat gewicht.’ Ze heeft een ‘ontzettende hekel aan rommel’, dus de tas is netjes ingedeeld, met behulp van een leren ‘inzetstuk’ dat de tas in vieren verdeelt. ‘Zo nu en dan ruim ik ’m even helemaal opnieuw in. Dan is er altijd wat ruimte over.’

Heel geregeld krijgt ze positieve reacties op de tas, bijvoorbeeld van patiënten of van medewerkers in het verzorgingshuis. ‘Ik word zelf ook nog altijd heel blij van mijn tas. Dat is ook precies wat ik ermee wil uitstralen: ik ben een blijde dokter met een mooie, blijde tas.’

EEN BLIK IN JOUW TAS?

**Wil je vertellen over jouw dokterstas?
Meld je aan voor deze rubriek via
dedokter@lhv.nl met in de titel
‘dokterstas’.**